Ислам је да сведочиш да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов посланик; да обављаш молитву, дајеш зекат, постиш месец рамазан и да обавиш хаџ (ходочашће у Меки), ако будеш у могућности

Омер ибнул-Хаттаб, Аллах био задовољан њиме, је рекао: „Једног дана, док смо седели код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појави се човек у сасвим белом оделу, изразито црне косе, без трагова путовања на себи и нико од нас га није познавао. Седе до Аллаховог Посланика и прислони своја колена уз његова, своје руке спусти на бутине и рече: ‘О Мухаммеде, обавести ме шта је ислам!?’ Аллахов Посланик му рече: ‘Ислам је да сведочиш да нема истинског бога који заслужује да се обожава осим Аллаха и да је Мухаммед Аллахов посланик; да обављаш молитву, дајеш зекат, постиш месец рамазан и да обавиш хаџ (ходочашће у Меки), ако будеш у могућности.’ Тада рече непознати човек: ‘Истину си рекао!’" Омер каже: „Ми се зачудисмо, пита га, а затим му потврђује?" „Након тога човек поново упита: 'Обавести ме шта је то иман (веровање)!?’ Аллахов Посланик, одговори: ‘Иман је да верујеш у Аллаха, у Његове анђеле, Његове књиге, Његове посланике, Судњи дан, и да верујеш у Аллахову одредбу, доброг и лошег.’ Човек опет рече: ‘Истину си рекао!' Затим опет рече: 'Обавести ме шта је одличност у веровању (ихсан)!?’ Аллахов Посланик му одговори: ‘Одличност у веровању (ихсан, перфекционизам) је да робујеш Аллаху као да Га видиш, јер ако ти Њега не видиш Он тебе види.’ ‘Обавести ме када ће бити Судњи дан.’ Аллахов Посланик одговори: ‘Онај кога питаш о томе не зна ништа више од оног који пита.’ Непознати човек упита: ‘Па обавести ме о предзнацима Судњег дана.’ Аллахов Посланик одговори: ‘Предзнаци Судњег дана су: да робиња роди себи господарицу, и да видиш голе, босе и сиромашне чобане како се надмећу у градњи високих зграда.’ Омер каже: ‘Затим непознати човек оде, а ја се мало задржах и Аллахов Посланик ме упита: ‘Омере, знаш ли ко је био онај човек!?’ Ја рекох: ‘Аллах и Његов Посланик то најбоље знају.’ Он онда рече: ’То је био анђео Џибрил (Габријел), дошао је да вас подучи вашој вери.'”

[رواه مسلم] [صحيح]

Омер ибнул-Хаттаб, Аллах био задовољан њиме, нам казује да се једном приликом Џибрил појавио међу њима у облику њима непознатог човека. Одећа му је била чисто бела и неупрљана, а коса изразито црне боје. На њему се није видео никакав траг путовања попут умора, прашњавости, рашчупаност косе или прљава одећа, а нико га

од асхаба (другова Посланика) није познавао који су седели око Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Сео је испред Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као што ученик седне пред учитеља па га је упитао шта је то ислам. Посланик му је одговорио да ислам обухвата сведочење два шехадета, редовно обављање пет намаза (молитва), давање зеката онима који су га потребни, пост месеца рамазана и обављање хаџа за оног ко је то у стању. Џибрил му је казао да је истину рекао услед чега су се асхаби изненадили. Ако је поставио питање, то значи да не зна одговор на њега, међутим тај асхабима непознати човек је ипак потврдио одговор Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Након тога, питао га је о иману (веровању) па му је Аллахов Посланик навео шест иманских рукнова. Први је веровање да Аллах постоји са свим Својим својствима савршенства и да је Он једини који заслужује да Га створења обожавају, затим веровање у почашћена Аллахова створења, анђеле које је Он створио од светла. Не противе Му се у ономе што им нареди, већ то послушно извршавају. Трећи имански рукн је веровање у књиге које је Узвишени објавио посланицима, попут Кур'ана, Теврата (Торе), Инџила и других. Следећи рукн је веровање у посланике који достављају људима веру као што су: Нух (Ноје), Ибрахим (Абрахам), Муса (Мојсије), Иса (Исус), а последњи Аллахов посланик је Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као и у остале посланике и веровеснике. Пети имански рукн је веровање у Судњи дан у шта спада веровање у све што ће се десити након смрти као што је живот у гробу, проживљење, обрачун, те да ће људи након тога бити награђени Џеннетом (Рајом) или кажњени Џехеннемом (Паклом). На концу, шести и последњи имански рукн је веровање да је Узвишени Аллах све одредио сходно Своме апсолутном знању и мудрости. Он је све то унапред већ записао да ће се десити, хтео је да се деси, све је то створио и дозволио да се реализује у стварности. Потом га је упитао о ихсану, одличности, перфекционизму, те му је Аллахов Посланик казао да ихсан представља стање када обожаваш Аллаха као да Га видиш, а ако ниси у стању достићи тај положај онда обожавај Аллаха свестан да Он тебе, засигурно, види. Први положај, који се зове мушахеде, већи је и вреднији, а други се зове муракабе и он је на нижем степену од првог. Џибрил га после тога питао када ће наступити Судњи дан? Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му скреће пажњу на то да само Узвишени Аллах познаје и нико други од створења, нити онај који је упитан нити онај који пита. Затим је упитао о предзнацима Судњег дана? Аллахов Посланик му је објаснио да је један од тих предзнака много заробљених жена и њихове деце или да ће деца својим родитељима изразито бити непослушна тако да ће се према њима понашати као да су им они њихови робови. Осим тога, предзнак Судњег дана је и то да ће пастири и сиромаси постати јако имућни, те ће се надметати у изградњи и украшавању велелепних објеката. Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је након свега асхабима (својим друговима) скренуо пажњу да је тај човек заправо био Џибрил. Дошао је како би се асхаби подучили њиховој исправној вери.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/4563